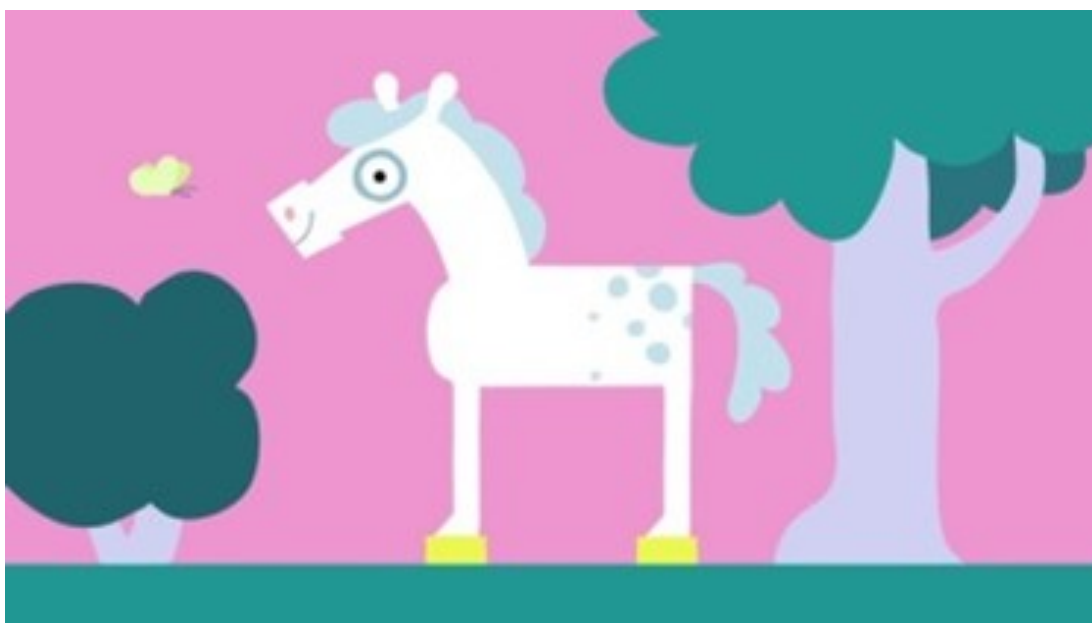
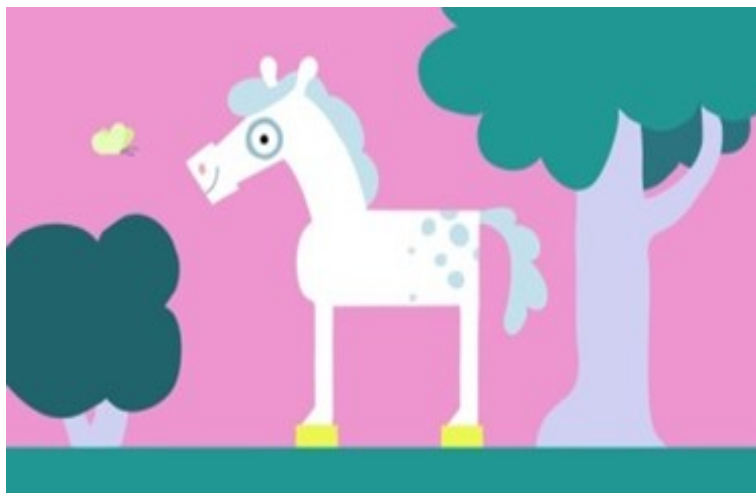

ANIMANIMALS: CAVALL

CAVALL

FITXA TÈCNICA:

Guió i direcció: Julia Ocker

Disseny: Julia Ocker, Kiana Naghs-hineh, Christoph Horch, Paul Cichon

Director tècnic: Ralf Bohde

Animàtic: Elena Walf

Música: Christian Heck, Sumophonic

Animació: Julia Ocker, Urte Zintler, Ina Gabriel

Producció: Studio Film Bilder, 2018

Curt

El Cavall perd una ferradura i a partir d'aleshores només té mala sort.

Qüestions sobre el vídeo:

- Què és una ferradura?
- Que significa una ferradura?
- Quantes coses li passen al cavall?
- Està content o trist?
- Quina decisió pren?
- Com acabar el curt?

POEMA

EL MEU CAVALL

El cavall és elegant
i no passa mai de moda,
per més que hom hagi inventat
nous vehicles amb la roda.

Popular

Reflexió:

- Com és el meu cavall?
- Quins són els vehicles amb rodes als quals es refereix el poema?
- Per què diries que el cavall no passa mai de moda?

CANÇÓ

CLOP, CLIP, CLOP, FA EL MEU CAVALL

Clop, clip, clop, fa el meu cavall negre,
clip, clip, clop, fa el meu cavall blanc.
Clop, clip, clop, galopa, galopa,
clip, clip, clop i salta i stop.

Té la panxa molt rodoneta
i una piga a la punta del nas,
menja herba, remena la cua
i passeja amb mi per el prat.

Clop, clip, clop, fa el meu cavall negre,
clop, clip, clop, fa el meu cavall blanc.
Clop, clip, clop, galopa, galopa,
clop, clip clop i salta i stop.

Música: I. Segarra. Text: F. Bofill, A. Puig, F. Serrat
Harmonització i adaptació: Josep Vergés

Per escoltar-la

Activitats:

- Interpretar la cançó amb mímica.
- Preparar una petita coreografia tot fent algun pas de dansa; mentre uns fan de cavall blanc, els altres són els cavalls negres.

ACTIVITATS DE FILOSOFIA 3/18

IDEA 4: CAVALLS

Els cavalls, els ases i les zebres pertanyen tots a la mateixa família, la família dels èquids. Els cavalls són el resultat d'una transformació a partir d'un avantpassat primitiu diminut. Tota la sèrie filogenètica que ha conduït al cavall actual s'originà a Amèrica del Nord, d'on passà a Àsia i Europa a través de l'estret de Bering. Més tard, aquest cavall nord-americà s'extingí i no tornà a Amèrica fins a l'època del descobriment. El cavall ja vivia en estat domèstic 2000 anys aC, i és estès per tot el món, adaptat a tota mena de terrenys i de climes, la qual cosa explica la gran varietat de races existents. Ha estat i és utilitzat per l'home de maneres molt diverses: com a animal de tir, per arrossegar carruatges, com a animal de sella. També és aprofitat per la carn; i les eugues, per la llet.

9.3.4 EXERCICI: Pensar sobre els cavalls en poesia

Llegiu amb atenció els tres poemes següents. Ara, feu tres columnes en un full de paper: a la primera, poseu-hi les coses que els poemes diuen que el cavall fa —o no fa—, a la segona, les coses que descriuen l'aspecte del cavall; a la tercera, les coses que ens diuen què és el cavall. En cas que descobriu algun element contradictori entre els tres poemes, comenteu-ho especialment.

CAVALLS

Josep Carner (Barcelona, 1884-Brussel·les, 1970)

Dòcils a esperó i a brida,
amics dels millors que hi ha,
descarreguen de seguida
qui no sàpiga muntar.
Són addictes als invictes,
són elegants i potents;
volen manaments estrictes
i no se'n desvien gens.
Per llur ajut en batalla
a tot distingit guerrer,
al ciutadà sense falla
li digueren cavaller.
I en la batalla més brava,
quan era adversa la sort,
el bon cavall no menjava
si qui el muntés era mort.

CAVALL

Pere Quart, pseudònim de Joan Oliver. *Bestiari*.

Un paràsit de l'euga més dolça
el blaníssim caràcter malmet.
S'encabrita: irritada s'espolsa
mosca d'ase que branda fuet.

"UN CAVALL QUE NO MENJAVA..."

Xohan Garcia de Guillade, poeta gallec o portuguès del segle XIII

Un cavall que no menjava
en sis mesos no es llevava,
però Déu pluja enviava,
creixia l'herba;
al capdavall pasturava
i ja s'aixeca.
Son amo no li donà
civada ni el va ferrar,
però el bon temps retornà,
creixia l'herba;
va pasturar i va xorar
i ja s'aixeca.
Ni el va ferrar ni civada
li havia l'amo cercada,
però enmig de la llacada
creixia l'herba;
va pasturar i va xorar
i ja s'aixeca.

De M. Lipman i altres, *Admirant el món*, manual de *Kio i Gus*.

coses que el cavall fa o no fa	coses que descriuen l'aspecte del cavall	coses que ens diuen què és el cavall.

IDEA 2. QUÈ ÉS UNA SUPERSTICIÓ?

Per què l'Aris no vol trepitjar cap esquerra del carrer? Potser és supersticiós? La superstició és una creença basada en l'existència de forces màgiques que influeixen en la nostra vida. El poder de certs objectes o gestos poden determinar alguns aspectes del nostre futur.

Es tracta de creences no fonamentades i irracionals, basades en un pensament màgic. Segurament ha sentit dir que trepitjar esquerdes porta mala sort i per això les evita. Tanmateix, en altres coses sembla tenir una mentalitat força científica. És una inconsistència?

Tot i que discutir les pors irracionals a l'aula pot tenir un valor terapèutic, el teu paper no és el de terapeuta, sinó el d'estimular els alumnes perquè siguin persones més reflexives i raonables.

Encoratja, doncs, l'alumnat a descobrir les supersticions freqüents de la vida diària, i ajuda'ls a desenvolupar una actitud assenyada a l'esguard d'aquestes supersticions.

2.2 EXERCICI: Supersticions

En cada cas, digues: a) com penses que poden sorgir aquestes creences, i b) quina raó pot tenir algú per mantenir la creença.

1. Un gat negre que travessa davant teu.
2. Vessar sal.
3. Un mirall trencat.
4. Aixecar-se del llit amb el peu esquerre.
5. Dimarts i 13.
6. Passar per sota d'una escala de mà recolzada a la paret.
7. Trepitjar esquerdes de la voravia.
8. Trobar un trèvol de quatre fulles.

De M. Lipman i altres, *Recerca filosòfica*, manual de *La descoberta de l'Aristòtil Mas*.